

af frivillige indenfor rammerne af FN-projekter med koordinatoren af frivilligprogrammet. Endelig anmodedes medlemslandene og organisationer indenfor og udenfor FN-systemet om at bidrage til den særlige frivilligfond, der er oprettet til støtte af programmet.

Debatten om resolutionsforslaget viste, at de fleste landes interesse for programmet fortsat er beskeden. Nogle udviklingslande søgte således at svække teksten med det formål at sikre, at programmet udelukkende blev finansieret ved særlige frivillige bidrag, således at det ikke lagde beslag på UNDP-midler. Efter forslag fra afrikanske udviklingslande blev der endvidere i resolutionsudkastet indsat en paragraf, hvori det bekræftedes, at FN-frivillige kun ville blive udsendt efter udtrykkelig anmodning og godkendelse af modtagerlandet.

Kun få industrilande yder støtte til frivilligfonden. Der blev da også krævet særafstemning om den paragraf, hvori der opfordres til bidrag til fonden. Paragraffen blev vedtaget med 82 stemmer for (herunder Danmark), ingen imod og 25 afståelser (herunder mange vestlige lande bl. a. Finland, Norge og Sverige, de østeuropæiske lande samt enkelte udviklingslande).

Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget i 2. udvalg med 93 stemmer for, ingen imod og 18 afståelser (herunder de østeuropæiske lande, Algeriet, Australien, Congo og Storbritannien) og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 med 100 stemmer for, ingen imod og 13 afståelser (herunder de østeuropæiske lande, Portugal og nogle udviklingslande bl. a. Mali og Øvre Volta). (Res. 2810 (XXVI)).

3. *Finansielle bidrag til UNDP.*

Brasilien fremlagde på en række udviklingslandenes vegne et resolutionsforslag, der tiltrådte en ECOSOC-resolution fra sommersamlingen i 1971, som indeholdt en opfordring til styrelsesrådet om at gennemgå de planskøn, hvorpå de indikative plantal for UNDP-midler er baseret med henblik på at opfylde administratorens målsætning om en fordobling af programmets ressourcer inden udgangen af 1975. De eksisterende plantal bygger på en stigning i bidragene til programmet på 9,6 pct. om året, og formålet

med forslaget var at få forhøjet plantallene i forhold til stigningen i UNDP's bistandskapacitet.

Mange udviklingslande udtalte, at den foreslåede revision af de indikative plantal var nødvendig for at sikre en tilstrækkelig øgning af programmet.

Industrilandene fremhævede heroverfor, at de indikative plantal burde bygge på et realistisk skøn over den forventede stigning i bidragene til UNDP, uanset om man fandt denne stigning tilfredsstillende eller ej. I modsat fald ville man skabe forventninger hos modtagerlandene, som ikke kunne indfries. Desuden ville man lægge alvorlige hindringer i vejen for en hensigtsmæssig planlægning af landeprogrammerne og deres gennemførelse.

Resolutionsforslaget blev vedtaget med 81 stemmer for (de fleste udviklingslande og Sverige), 5 imod (Australien, Canada, Japan, Storbritannien og Østrig) og 25 afståelser (de øvrige vestlige lande, de østeuropæiske lande, Argentina, Cambodia og Fiji). (Res. 2811 (XXVI)).

4. *FN's kapitaludviklingsfond.*

Industrilandene bidrager som bekendt ikke til FN's kapitaludviklingsfond, der imod deres ønske blev oprettet i 1965 ved generalforsamlingens resolution 2042 (XX). Fonden råder derfor over yderst begrænsede midler, ialt ca. 2 mill. dollars, der fortrinsvis er ydet i ikke konvertibel valuta. Debatten om fonden, der fandt sted i forbindelse med udvalgets behandling af UNDP, gav kun anledning til få bemærkninger fra udviklingslandene, der ligesom tidligere år udtrykte skuffelse over industrilandenenes fortsatte vægring ved at yde bidrag.

En række udviklingslande fremlagde et resolutionsforslag, der ligesom tilsvarende resolutioner vedtaget under tidligere samlinger sigtede imod at gøre fonden operationel ved øget tilgang af ressourcer.

Forslaget blev vedtaget med 75 stemmer for (udviklingslande), 7 imod (vestlande herunder Storbritannien og USA) og 24 afståelser (de østeuropæiske lande og de fleste vestlande herunder alle de nordiske lande).

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 20. december 1971 med 82 stemmer for (udviklingslande), 8 imod (her-